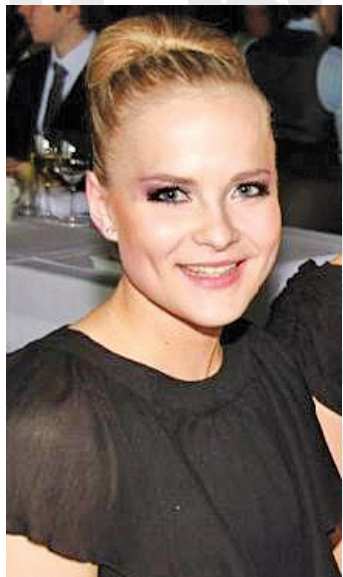

Trupult at flyta til Keypmannahavnar

Tað eru sera nógv viðurskifti, sum skulu fáast í rætt lag, tá ið ein føroyingur velur at flyta til Danmarkar at nema sær útbúgving. Størsti trupulleikin er mangan at finna ein hóskandi bústað, tí tað eru langar bíðirøðir til flest øll næmingaheim í Keypmannahavn

Lestrarlívið á hægri lærustovnum er byrjað aftur eftir eina langa summarfríðtið. Og hjá nógvum føroyingum er hetta fyrstu ferð, at tey sita á skúlabonki uttanlands. Men tað eru ikki bert mongu bøkurnar, ið skulu keypast og lesast; eisini skal

Guðrun Holm Jacobsen
Privatmynd

bústaður finnast, danska málið snikkast til, cpr.nr. fáast til høldar og so framvegis. Ja, avbjóðingarnar hjá nýggju útisetunum eru mangar. Guðrun Holm Jacobsen er ein teirra. Hon er júst flutt til Keypmannahavnar at lesa til lækna.

Ghetto Føroyar fólkinu hava fingið tveir nýggjar vertir. Ein teirra er Eirikur í Jákupsstovu og hin er Lív Højsted Horsdal

– Størstu avbjóðingarnar hava verið at fáa alt tað praktiska upp á pláss. Einku ber til uttan eitt cpr.nummar í Danmark, og tað er trupult at fáa fatur á fólki. Bíðirøðirnar í telefonini eru sera langar og mest sum alt gongur fyri seg umvegis internetið, sigur Guðrun Holm Jacobsen.

Hon leggur afturat, at serliga er tað ringt at finna ein bústað í stórbýnum. Hon er tó ein av teimum heppnu og er sloppin at

sova á sofuni hjá systur síni og sjeiki hennara í einari lítla íbúð mitt á Amager.

– Higartil hevur tað gingið væl, men sjálvandi verður tað strævið, tá vit øll skulu lesa til próvtøku. Vit mugu laga okkum til hvønn annan. Eg kann eitt nú ikki bara koma heim og leggja meg at sova, um eg eri móð. Her er ongantíð friður og í sama rúmið verður bæði etið, seymað, lisið og sovið, sigur Guðrun Holm Jacobsen.

– Eg havi fingið eina skuffu og eina hill til míni ting. Okkurt liggur á gólvinum, so alt er bara sum best ber til í fyrstu atløgu. Eg royni at søkja og rykkja eftir svari hjá ymsu lestaríbúðunum, meira kann eg ikki gera, sigur hon.

Privalívið hjá Guðruni er ikki í hásaði í hesum døgum. Tað ber illa til at fáa, tá ið ein býr saman við so nógvum fólki.

– Privalívið er ikki ein luksus-

vøra beint nú, men hetta er bara beint nú og fyrr ella seinni fái eg helst okkurt at búgva í, greiður hon frá.

Guðrun er farin til Keypmannahavnar at lesa til lækna.

– At lesa til lækna er sera spennandi. Tað er neyðugt at vera sjálvstøðugur – eitt nú skal eg sjálv melda meg til undirvísing og ymsu próvtøkurnar. Og í dag havi eg longu havt mín fyrsta praktikkdag á einum sjúkrahúsi, greiður Guðrun frá.

Høgni Reistrup stóð fyrri livandi undirhaldinum hesa vikuna. Høgni arbeiðir júst nú við nýggjari fløgu, sum kemur út í 2013

Hjálp er at heinta

Hóast tað kann tykjast sera trupult at flyta úr Føroyum til Danmarkar, so eru góð ráð at heinta frá fólki, sum hava serkunnleika innan bústaðarflyting.

Ráðgevingin í Føroyahúsinum hevur sera drúgvur royndir innan júst hetta, og tí eru tey góð at venda sær til, um onkur trupulleiki stingur seg upp. Teirra heimasíða er radgevingin.dk.

Harafrat hevur Taks nøkur góð ráð á teirra heimasíðu undir bjálkanum »lesandi«.

Um tú framvegis býr í Føroyum, men ætlar tær til Keypmannahavnar at lesa seinni, so er

tað eitt gott hugskot at skriva teg upp til næmingaheim longu nú. Vanliga bíðitíðin er áleið hálvtannað ár.

Um tú hevur skrivað teg upp til næmingaheim, men hevur

tørv á einari íbúð nú, so kanst tú framleiga tey flestu stöðini. Her er bíðitíðin styttri, men vansin er so, at tú einans fær íbúðina í eitt stutt tíðarskeið – vanliga seks mánaðir.